

New York Coppers: Gaden uden nåde!

Et 70'er
politiserie-
scenarie
af
Palle
Schmidt

Kritikerne skrev:

“Klichifyldt og sprængfarlig!”
“Bedre end “Streets of San Francisco”, “Hill Street Blues” og
“Dirty Harry” lagt sammen!”
“Beastie Boys’ “Sabotage”-video - gå hjem og vug!”

New York er en barsk by, og det kræver sin mand at rense ud blandt narkopushere og gadebander. Biljagter, skuddramaer, socialrealisme og umotiveret funk-musik er hovedingredienserne i denne hæsblæsende action-komedie, med huller i plottet så store som skudhullerne fra en Magnum 44!

Sgt. Bookar;
en hård, men retfærdig, politimand med holdninger - politisk korrekte holdninger!

Kent Easthood;
anspenderen der har sin helt egen måde at bekæmpe kriminaliteten på - den hårde måde!

Lana Simpson;
mor til fire - sine to børn, sin mand og resten af verden!

Starring:

Rusty Canyon;
en søv pige med ben i næsen og hjerte på det rette sted - pas på, drenge!

Jack Castillo;
en barsk strømer uden omsvøb - alle gangsternes skreæk!

Steve Romano;
ung og ivrig efter at lære - han skal nok få sin sag for l....:

New York Coppers: Gaden uden nåde!

Scenariets grundlov:

De barske men retfærdige strømere bliver bragt sammen i en særlig "task-force" der skal efterforske en bankrøver-liga. Før de ved af det bliver senatorens datter kidnappet af skumle mexicanere, og vore helte hvirvles ind i en hæsblæsende jagt på banditterne. Undervejs afslører de et korrupt bystyre, afklapper nogle lømler, redder nogle tøser, dræber skurken og får fyret en hulens masse smarte replikker af!

Skrevet af
Palle Schmidt
Layout: **Morten Fredberg-Holm**
Illustrationer: **Palle Schmidt og Morten Fredberg-Holm**

Denne version af scenariet blev oprindeligt udgivet som et særnummer af rollespilsmagasinet Fønix julen 1996.

§1. Det er forbudt at nøle. Kører spillerne fast, så fortæl dem at de regner det og det ud, lad sporene falde ned fra himlen, spil noget diskomusik, kast nogle forbrydere i nakken på dem. Det er ikke meningen at de skal bruge tiden på at tænke.

§2. Giv plads til melodrama. Selvom det er forbudt at nøle, er det bare knæhøj karse, hvis folk gider at føre lange følelseladede monologer om systemets uretfærdighed og andre socialrealistiske emner der er oppe i tiden.

§3. Undgå originalitet. Stjæl fra alle de politiserier du kan komme i tanke om. Alle locations er stereotyper, alle personer er klicheer. Så behøver DU heller ikke tænke.

§4. Skid på reglerne. Spillerne synes sikkert det er fjong, at bruge alle deres seje evner og rulle terninger for dem. Du slipper for det, i det omfang du selv ønsker. Samtlige skurke er til for at blive overvundet, strømerne ER heltene. Hvis en spiller irriterer dig, kan du bare skrive ham ud af serien.

§5. 70'erne er åndssvage. Derfor ser folk også åndssvage ud, på en ufattelig sej måde. Bakkenbarter, overskæg, trompetbukser, afrohår, strikhuer, tætsiddende fløjlsjakker, højhælede støvler, broderede veste, store gule solbriller, afghanerpelse, store flipper, guldkæder, brede slips og smalle taljer. Scenariet skal stinke af 70'er, så smør tykt på.

§6. Det er action det handler om. Så det er det folk forventer, og du skal være i stand til at give dem det. De skal kunne høre de hvinende bremses, sirenerne og hjulkapslerne der triller hen af gaden. De skal kunne lugte krudtrøgen og de varme donuts. De skal kunne smage blodet og den dårlige kaffe på stationen. De skal kunne føle kuglerne pifte om ørerne og det uldne fløjlmod deres krop. Giv dem et billigt grin, og benyt dig af forskellige gadgets som f.eks. attrappipistoler, håndjern og lommestirer. Kom op af stolen!

§7. Glem plottet. Den intrige der er, har jeg ikke engang selv check på, og det er også ligemeget. Forvir spillerne med bidder af tophemmelige, fortrolige oplysninger og lad dem tro det er et stort komplot der er i gang. Kør så hurtigt at de glemmer at spørge.

Du har min tilladelse til at stjæle, improvisere, afvige og maltraktere. Men mor jer - Det er en ORDRE!!

Introduktion

Spillerne skal kastes lige ind i handlingen. De får hver især mulighed for at præsentere deres person for de andre, i en lille "solo-flyvning" der skal køres hurtigt og uden for meget fis.

Kent Easthood:

2 desperate typer har hi-jacket en fyldt skolebus og kører nu byen rundt mens de venter på løsepenge. Kent får opkaldet, og kan handle på passende "Dirty Harry" manér (Kaprerne hedder Chuck

og Dumbo og er bevæbnet med store skydevåben efter eget valg.

Jack Castillo:

Et varmt tip har bragt Castillo på sporet af en **narkohandel** i en snæver gyde. De 3 skumle typer vil forsøge at stikke af eller **trække knive**, hvorefter Castillo nok vil skyde dem (og sparke til dem bagefter). En af skurkene er en **kollega** der arbejder "undercover".

Rusty Canyon:

En lang efterforskning er ved at få sin afslutning, idet Rusty egenhændigt har opsporet de listige **falskmøntnere**. De holder til i en skummel **lagerbygning**, der er indrettet med trykpresse og pigebilleder på væggene. Falskmøntnerne vil forsøge at stikke af, men Rusty er jo en barsk tøs, så hun kan nok klare ærterne.

Sgt. Booker:

Nogle unger på den lokale **high school** handler med **narko**, og Booker ved hvem. Et **alvorsord** med de unge mennesker er på sin plads. Kun en enkelt nægter at blive opdraget på, men må nok til sidst indse sin dumhed, efter at have fået et par vise ord med på vejen.

Lana Simpson:

En frygtet **tasketyv** hærger **The Mall**. Lana snakker med butiksejere og køber bleer, indtil nogen pludselig forsøger at stjæle hendes taske! Stakkels Lana knækker en hæl i forfølgelsen af den ranglede neger i ærmeløs t-shirt, der dog heldigvis bremses af en spydig sikkerhedsvagt.

Steve Romano:

En **pervers person** er set luske rundt ved tennisbanerne i den lokale **country club**. Romano snakker med nogle sporty tøser, og hører et skrig fra omklædningstrummene. Her må han må ile en letpåkledt ungmø til undsætning, og forfølge den hætteklædte lurker over sportspladsen. Efter en tackling eller lignende, vil det vise sig, at forbryderen blot er en stakkels ensom teenager. Tsk, tsk.

bevæbnet med **shotguns** og pistoler har røvet banken og er på vej ud til flugtbilen når de første SP'er (de mindst skydegale) ankommer.

De første 2 røvere (til fods) bakker ud på gaden og overaskes af SP'erne. De vender sig straks og skyder. I en **blå varevogn** parkeret foran en brandhane sidder den nervøse chauffør. Han vil åbne bagdøren og åbne ild mod strømmerne, på et tidspunkt hvor de ikke venter det.

Selvom SP'erne insisterer på at skyde alle, bør du lade en af røverne overleve til senere brug.

Efter skyderierne kan SP'erne gå tilbage i banken med pengesækkene, og udsørge vidner. De fortæller, at en af røverne løb ud gennem **baglokalet**. Gyden bag banken er tom og fuld af skraldespande og andre gemmesteder. Den smalle gyde leder ud ved siden af en avisbutik. Ejeren så en mand komme ud af gyden og stige på en **motorcykel** længere henne af gaden. Hvis man spæner, kan man lige nå at se ryggen af motorcyklisten, der forsvinder væk i stor fart.

Spor:

- Motorcyklisten havde en læderjakke med en ørn på ryggen.
- Flugtbilen er stjålet og dybt uinteressant.
- Den eneste "Nancy" Castillo kender, er danserinde på natklubben The Blue Parrot.
- En af røverne tabte en tændstiksæske fra Blue Parrot.

Bankrøver replikker:

"Spæn dreng! Det er panserne!"

"Dø, strømmer!"

"Hej.. D-du kan ikke skyde mig! Jeg har retigheder!"

"Sig til Nancy at... aargh!" (sidste ord)

Vidne replikker:

"Åh gud, jeg var så bange! Det var godt I kom! Og hvem siger så, at politiet aldrig er der når man har brug for dem!"

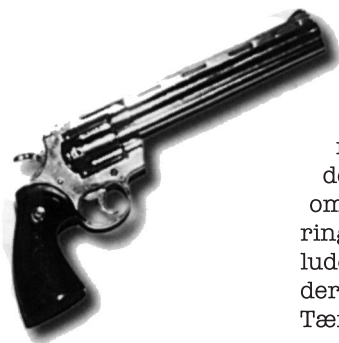

Somell: "Calling all units; we've got a 2.11 in progress!"

Pludselig kommer der et opkald over radioen. Der er et bankrøveri igang på 14'th Street! Vore helte laver U-vendinger, spilder kaffe på sig selv og smækker blinket på taget!

Situationen er simpel: **fem røvere** med strømper over hovederne,

"Mig og min Magnum"

Scene 2: At the Precinct

Politistationen er som alle politistationer på film. Støvet danser i det beskedne lys der strømmer ind mellem persienerne. Betjentene sidder ved små overfyldte skriveborde, omgivet af papirbunker, sagsmapper og ringende telefoner. Trætte skrankepaver, ludere der ikke vil anholdes, bumser der sover i ventesalen, kaffe og donuts. Tænk på stationen i Hill Street Blues.

Kommissær Rizzo replikker:

“Jeg har politichefen i røret konstant på grund af det her! De kimer mig ned! Interne Affærer ånder mig i nakken!”

“Det er ikke kun dit job der er i fare! Det er osse mit! Folk bliver sparket i røven hele vejen fra borgmesterens kontor og ned til mig! Det er mit job at sparke videre!”

“Hvis du ikke snart tager dig sammen, kan du se frem til en strålende karriere i færdselspolitiet!”

Leroy replikker:

“Jeg vil ha’ min telefonsamtale!”

“Hør her. I kan køre på mig hele natten og imorgen med, jeg siger ingenting.”

“Hej... D-det må I ikke! Jeg kender mine retigheder! Hjælp! Politivold!”

“Helt ærligt; jeg ved ikke hvem der hyrede os, kun at han bliver kaldt Bossen. Vi fik vores instrukser pr. telefon og post”.

2.1 The captain wants to see you

Politichefen holder til i et støvet glasbur i hjørnet af det store lokale. Den sure kommissær Rizzo giver skideballe til dem der har fortjent det, og modvilligt ros til dem der har fortjent bedre. Detektiverne får alle at vide, at de på trods af deres uduelighed skal **arbejde sammen om opklaringen af bankrøveriet**, da det var dem der stak deres næse i til at begynde med. Ledelsen kræver størst mulig arbejdsindsats i denne sag, da man mistænker det for at være den samme bagmand som har arrangeret en række røverier, senest et juvelrøveri på Upper East Side, hvor to betjente blev dræbt. Det er en **stor sag**. Her hjælper ingen kære mor, og selv dem der altid arbejder alene er tvunget til at samarbejde, eller de bliver fyret på gråt papir.

2.2 Interrogating the suspects

Det må formodes at mindst en af bankrøverne har overlevet. Lad os kalde den mest snakkesalige af dem for **Leroy Washington** (ja, han er sort!). Leroy nægter at sige noget før han har talt med sin advokat, og han vil naturligvis sagsøge hele politistyrken.

Spor der leder til scene 3:

- Leroy ved, at Bossen har aftalt møder med folk på Blue Parrot.
- Booker kan identificere en af de døde røvere som værende Sonny Marcus, som han ved hænger (hang) ud på klubben.
- En tilfældig kollega identificerer den tilfangetagne røver på stationen. Han har taget ham flere gange, sidst under en razzia på Blue Parrot.

Spor der leder til scene 4:

- Leroy kan under pres afsløre, at han kendte en af de andre røvere, Jay Nichols. Det var ham der slap væk. Man kan slå Nichols op i arkivet, og finde hans adresse.
- Motorcyklen røveren flygtede på efterlod nogle helt specielle dækmærker. Castillo kan identificere dem som værende fra en helt speciel kværn. Der er kun 5 steder i byen, hvor de handler med det mærke, og et af stederne kan identificere Jay Nichols udfra beskrivelsen af læderjakken.

Scene 3 The Blue Parrot

The Blue Parrot ligger i udkanten af byen, og er et hænge-ud-sted for lokale rockere og generelt sleske typer. Bartenderen kan trues til at tale, hvis man leder samtalen ind på prostitution og manglende spiritusbevilling. Scenen kan udvikle sig til et værtshusslagsmål eller en diskret vriden-oplysninger-ud-af-lidderlige-mænd rutine. Det finder spillerne nok selv ud af.

Rocker replikker:

“Hej smukke, vil du se mine tatoveringer?”

“Hey! Hvis du rører min kværn, så smadrer jeg dig!”

Slesk type replikker:

“Hvad gør en smuk pige som dig på et sted som dette?”

“Du ligner ellers ikke en strømmer. Har du dine håndjern med?”

“Nå, så du er typen der får stådreng, af at slå løs på uskyldige mennesker hva?!”

Luder replikker:

“Hej Sugar. Leder du efter lidt sjov i gaden? Du er vel ikke fra sædelighedspolitiet?”

“Hej Sailor. Hva’ så, store dreng, er du til noget?”

Spor der leder til scene 4:

- Bartenderen kender godt den omtalte læderjakke - han har en kredit-liste, med Nichols’ adresse på.
- En af de sleske typer har siddet inde med Nichols, og har samme Parole Officer, Barney Tatum. Denne kan henvise til herberget Nichols bor på.
- Nichols’ telefonnummer står på væggen på dametoiletet.

“Lovens lange arme”

Scene 4: The Shelter

Jay Nichols bor på et herberg ved havnen, ikke langt fra hvor han arbejder (som lagermedarbejder på et slagteri). Den gamle ildelugtende vært, vil med glæde vise SP'erne Nichols' værelse. Nichols når at smutte ud af vinduet lige før man sparker døren ind. Han klatrer op ad brandtrappen og op på taget, hvor han i dækning bag skorstene, vasketøj og dueslag springer ned i en gyde og flygter på sin motorcykel. Her følger en hæsblesende jagt på havnen akkompagneret af funk-musik. Motorcyklen kan komme ind en masse steder hvor biler ikke kan, og der er masser af ting der kan komme i vejen; gaffeltrucks, containere, arbejdere, industriaffald og papkasser. Til sidst vil Nichols køre ud foran en lastbil og blive så kvæstet, at han vil lægge i coma resten af scenariet.

Spor kan findes ved at gennemse Nichols' værelse og snakke med viceværtten.

Spor:

- En falsk bund i et skab skjuler en shotgun og nogle patroner.
- Nogle penge er syet ind i madrassen. Viceværtten ved, at Nichols arbejder i en slagtehal på havnen. Han ses stort set kun i selskab med ludere og havnearbejdere.
- I en skuffe ligger nogle flyveblade for borgmesterkandidaten Dwight P. Larson.

Når SP'erne møder på stationen næste morgen, er der en **FBI-agent** (Donald Mosher; sort og stolt af det) der gerne vil tale med dem. Hans opgave er, at få SP'erne til at indstille deres efterforskning.

Det er vigtigt, at agent Mosher får sagt, at alle sagsakter skal afleveres, og at Leroy Washington vil blive løsladt. Ligeledes er det vigtigt, at han kommer til at nævne Operation Skylark og AmTek Industries.

Scene 5: There's someone here to see you.

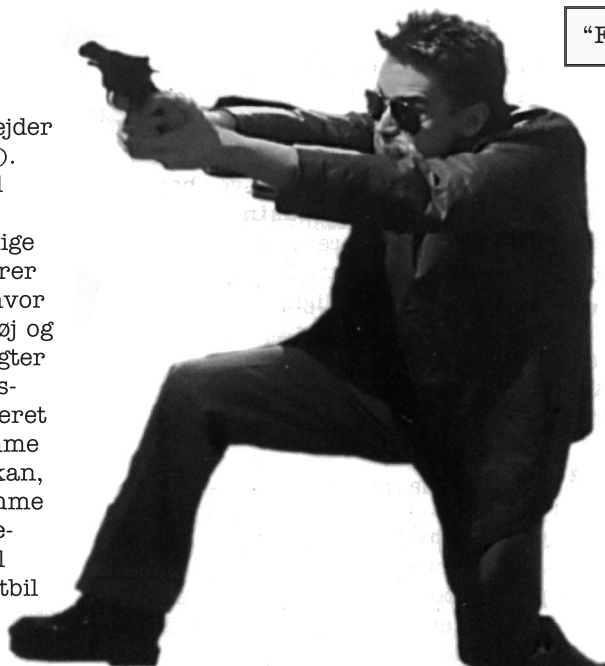
Selvfolgelig standser SP'erne ikke deres efterforskning, og politichefen vil ikke forsøge at standse dem, medmindre de ligefrem beder om det. Der er forskellige ting SP'erne kan gøre på nuværende tidspunkt:

Tage til Nichols' arbejdsplads på havnen (5.1)

Tage til suppekøkkenet hvor Nichols spiste (5.2)

Køre AmTek Industries og Operation Skylark gennem datamaten (5.3)

Skygge Leroy Washington (scene 6)

"Frys, skumbanan!"

FBI-agent replikker:

"Ah, det er jer der har ledet efterforskningen af røverierne. Mig en fornøjelse. I har gjort et fremragende stykke arbejde. Det gør det meget nemmere for vores afdeling at overtage sagen. Ja, ser I, der er aspekter ved denne sag som har med den nationale sikkerhed at gøre, og det gør det til en FBI-sag. Se på det på denne måde; I har gjort alt hvad I kunne, og det sætter regeringen stor pris på. Nu kan I hellige jer andre sager. Jeres politichef vil indsamle sagens akter her til formiddag".

"Det er faktisk imod mine ordrer at fortælle jer det her... Det er lykkedes at opspore nogle af pengene fra røverierne. De sættes i forbindelse med noget kaldet AmTek Industries. I har aldrig hørt om det? Det er fordi firmaet ikke eksisterer. Har I nogensinde hørt om Operation Skylark? Det er en tophemmelig, regeringsaftale med et mindre sydamerikansk land, der sikrer en amerikansk-venlig regering. Det er en meget omfattende aftale, og den tåler ikke den medieomtale som jeres efterforskning kunne give. Det er ikke fordi vi ikke har tiltro til jer. Regeringen tør blot ikke risikere en så vigtig operation ryger i vasken. Dermed er diskussionen afsluttet."

"Hør her; der ikke noget I eller jeg kan gøre. Det er besluttet på højt plan. I blander jer udenom. Det er en ordre. Det er også min pligt at informere jer om, at Leroy Washington vil blive løsladt i eftermiddag. Grunden kan jeg ikke sige jer. National sikkerhed. Jeg lover jer, at vi vil gøre alt hvad der er muligt for at de skyldige bliver straffet, men vi skal nok gøre det på vores egen måde. Beklager. Farvel, mine herrer."

SP replikker:

"Det skider vi på!"

5.1 The meat packing plant

Blandt frosne kadavere på kødkroge og hvidklædte arbejdere i gaffeltrucks, kan man få lidt at vide fra Nichols' chef, **Stavros Papadakis**: Nichols holdt sig meget for sig selv, og holdt sig så vidt vides på måtten. Nogle af arbejderne mener, at Nichols havde et andet job, med at uddele **flyveblade**.

5.2 In the soup

Suppekøkkenet er et billigt spisested for **subsistensløse**. Nichols havde sin faste gang her, og er ofte set snakke med nogle **skumle mexicanere**. De har en mexicaner arbejdende i køkkenet. Vil man gerne tale med ham, spæner han. Mexicaneren er small-time narkohandler og har ikke noget med plottet at gøre.

5.3 The computer room

En kedelig kvinde med store tykke briller passer det nymodens monstrum i kølederen. Hun kan hjælpe med at lede i det **elektroniske arkiv**: Operation Skylark er mærket strengt fortroligt, hvorimod AmTek Industries har adresse i Queens. Datamaten kan yderligere oplyse om, at AmTek Industries laver **krantilbehør**, og senest har leveret varer til det nye **Holiday Island Projekt**. Firmaet ejes af en vis **Alfredo Vargas** - alle forretninger går gennem dennes advokat, Dean Campbell, der er på ferie. Hans sekretær er vikar, og hun ved ingenting og kan ikke finde ud af arkivet. Amteks kontorer er tomme, bortset fra nogle papkasser og noget affald. Man kan dog finde nogle cigaretskodder af mexicansk mærke.

Scene 6:
Let's put a tail on Leroy

Leroy bliver løsladt (Mind spillerne om det, ved at Leroy går forbi på gangen) og forlader politistationen medbringende sig en brun papirspose med sine ejendele. Lidt længere nede af gaden, bliver han samlet op af en **sort limousine** med tonede ruder. Bilen kører lidt rundt i byen for derefter at sætte Leroy af ved sit hjem. Leroy går op i lejligheden, og mens vi venter på han skal foretage sig noget interessant, kan du jo passende lade SP'erne forhindre et hold-up i købmandsforretningen overfor.

6.2 Stakeout

Om natten kan man lave stakeout på **Leroys lejlighed**, men der sker ingenting, udover at han får besøg af en sort pige i rød laknederdel og lange støvler. Hun er en af gadens løse fugle, og er kendt under navnet Candy.

Scene 7:
The stranger in Central Park

Næste formiddag, går Leroy på **vaskeri**, hvor han taler med en skummel puer-toricaner med strikhue. Derefter går Leroy en **lang tur**, og tager bussen i en underlig rute. Det er tydeligt han prøver at ryste forfølgere af sig, men det er han ret dårlig til. Han ender i **Central Park** hvor han mødes med en mand på en bænk. Manden sidder skjult bag en avis, og de to prøver at lade som om de ikke taler sammen. Pludselig dukker en **lyddæmpet pistol** op bag avisen, og Leroy falder ned af bænken. En blodplet breder sig over hans bryst. Manden med avisen, en **skummel mexicaner** i hvidt jakkesæt, sort skjorte med store flipper, overskæg og solbriller, går hastigt væk gennem parken. SP'erne kan forfølge mexicaneren (der naturligvis skyder efter forfølgerne og rammer uskyldige) over plænen hvor folk holder picnic, gennem et krat hvor nogle unge bøsser hygger sig, over en legeplads, for til sidst at få ram på ham ved et **springvand** (som han naturligvis vælter ned i og er ganske død).

Spor der fører til scene 8:

- Leroy er ikke helt død, og når at advare om et attentat mod senatoren.
- Mexicaneren i springvandet, har sat en rund ring om et billede af senatoren, i den avis han læste i.

Andre spor:

- Den døde mexicaner i springvandet hed Hector Gomez og har et brasiliansk pas. Han har også et
- "Vote for Larson"-badge i lommen, og nogle poletter til spillemaskiner. Der er ingen adresse på ham.

Scene 8:
Quick! To the Plaza Hotel!

Den senator Leroy taler om, må nødvendigvis være **Theodore Wilkins**, der netop nu er på besøg i byen. Akkompagneret af funk-musik kan man ræse gennem byen, ned af ensrettede gader og over fortove, for at nå frem til **Plaza Hotel** hvor senatoren bor.

Senator Wilkins vil tage imod SP'erne i kontoret i sin suite, hvor SP'erne kan forsøge at forklare sagens sammenhæng. De bør vide, at mangel på respekt og veltalenhed kan koste dem jobbet. Senatoren vil roligt og fattet lytte til hvad SP'erne har at sige, og udtrykke bekymring hvor det hører sig til.

Senator Wilkins replikker:

"Skulle nogen være ude efter mig? Det kan jeg da ikke tro. Jeg er ellers så populær. se selv meningsmålingerne!"

"Operation Skylark!? Hvor I alverden har I hørt om det? Det er bestemt ikke... Hmm, dette kan betyde, at der er store kræfter på spil. Tror De... Nej, nej, det kan ikke... Min datter Priscilla går på Columbia University... Tror De muligvis disse lømler kunne finde på at...?"

8.3 A call from the kidnapers

Telefonen ringer, og Wilkins tager den. En hæs stemme (med mexicansk accent) i den anden ende leverer en "vi-har-deres-datter"-tale.

Kidnapper i telefon replikker:

"Senator Wilkins? Vi har deres datter. Ja, hun har det fint - hør selv ("Far! Skriig!"). Hvis de vil se deres lille øjsten igen, så medbring 500.000 i umærkede sedler, i en gul sportstaske, til telefonboksen på hjørnet af Beaumont og Clarke Avenue imorgen tidlig kl. 9, og vent der på nærmere instrukser. Og kom alene, ellers ("Skriig!")... Ha, ha ha!"

Senatoren bliver en kende rystet, flæber lidt og må gerne beroliges af SP'ernes selvsikre politimoral.

Spor:

- Hector Gomez:** Arkivet på stationen har ham noteret som en væmmelig lejemorder, eftersøgt af Interpol og CIA.
- Dwight P. Larson:** Ung populær borgmestercandidat, tilsyneladende ren som sne.
- Holiday Island Project:** Hele byen snakker om den kunstige tropeø der skal lokke tusindvis af turister til byen. Byggeriet ledes af **Winslow Constructions**.

Leroys sidste replik:

"D-de er ude efter senatoren - skynd jer!!"

Scene 9: The Campaign Office

Før eller siden må SP'erne forventes at opsoge borgmestercandidaten **Dwight P. Larson**. Dennes valgkampagne ledes fra et stort hjørnekontor på Lower Manhattan. Her er en masse **unge republikanere** i færd med at ringe rundt til vælgere, diskutere politik eller skrive slogans. Larsons sekretær, **Mr. Norris**, kan fortælle, at både **Nichols** og **Gomez** arbejdede for kontoret, der betaler 1 cent pr. uddelt flyveblad.

Spor der leder til scene 10:

- Sekretæren Mr. Norris har Gomez' adresse.
- En af flyvebladuddelerne, en afdanket vietnam-veteran, ved hvor Gomez bor, og kan vise SP'erne derhen.
- Gomez' telefonnummer står på væggen på dametoiletet.

Spor der leder til scene 13:

- En plakat med en solbeskinnet strand med palmer og piger i bikini, minder SP'erne om Holiday Island Project.

Scene 10: Gomez' apartment

Hector Gomez bor i et usselt kvarter i Brooklyn (ikke langt fra hvor Castillo bor). Lejligheden er spartansk møbleret, og ser ikke særligt beboet ud.

Spor:

- Under en skuffe er der tapet en nøgle til en postbox fast. Postboxen findes på Grand Central Station, og indeholder en kuvert med 20.000 \$.
- En kasse indeholder en masse flyveblade påtrykt Dwight P. Larsons valgprogram (den pæne version).
- En lommebog indeholder en række telefonnumre, bl.a. et til Donald Mosher (det var ham FBI-agenten). Ringer man til Moshers kontor, vil man få at vide, at han blev dræbt ved en bilulykke i morges. Alle oplysninger vedrørende dette (og alt andet) er strengt fortrolige.
- En brun kuvert indeholder en masse billeder af en køn ung pige og hendes studiekammerater. Billederne er taget udenfor hovedbygningen af Colombia University (i New York). Viser man senator Wilkins billederne, kan han straks genkende sin lille Priscilla, og fælde en enkelt tåre.
- Nogle fingeraftryk kan sendes til analyse. Resultatet får SP'erne, når de har været på Colombia U.

Scene 11: Colombia University

Senator Wilkins' datter er blevet kidnappet fra sit **kollegie-værelse** på Campus. Når SP'erne ankommer er de fleste potentielle vidner (blandt de unge) til fest i **the Keg House**. Bemærk, at ingen reelt er klar over **Priscilla** er blevet kidnappet, før SP'erne fortæller dem det.

Spor:

- En pedel har lukket en skummel mexicaner i måler aflæser-uniform ind.
- En posedame, der samler flasker på Campus, har set en ung pige blive ført ind i en sort varevogn af nogle skumle mexicanere. Der stod AmTek Industries på siden af den.
- Nogle fingeraftryk i Priscillas værelse matcher dem i Gomez's lejlighed. De tilhører Enrico Valdez, den berøgtede sydamerikanske narke-smugler, der netop er blevet løsladt fra San Quentin. Hans nuværende tilholdssted kendes ikke.
- Priscillas room-mate Heidi (udvekslingsstudent fra Schweiz) mødte i går aftes en skummel mexicaner i hvidt jakkesæt, på vej ud af deres værelse. Hun mente ikke der manglede noget, og meldte det derfor ikke. Nu hvor Priscilla er blevet kidnappet, mener Heidi at hun er i fare. Hun vil klæbe sig til Romano og inderligt bede om beskyttelse. Viser man hende et mug-shot af Valdez, vil hun straks kunne genkende ham, og bryde grædende sammen.

Scene 12: Waiting for further instructions

Senator Wilkins venter ved **telefonboksen** med den **gule sportstaske**, formentlig med en **skjult mikrofon** på sig og helt sikkert overvåget af SP'erne. Telefonen ringer, og senatoren bliver bedt om at tage **subway'en** til **Colombus Circle**. Følger man efter ham i toget, vil man blive forsinket af nogle bølleførere der stjæler en gammel dames pension. På Columbus Circle ringer endnu en telefon, og senatoren bliver dirigeret til pladsen foran **New York Stock Exchange** på Wall Street. Herfra sendes han via endnu et telefonopkald til **Staten Island færgen**, som han skal tage ud til **Frihedsgudinden**. Her venter han blandt turister og skrigende måger, indtil en telefon endelig ringer. Den hæse stemme informerer ham om, at aftalen er **afblæst**, da Wilkins jo bliver fulgt af politi!

Dwight P. Larson replikker:

"Jeg beklager, men jeg kender ingen af de personer i nævner. Jeg møder så mange til velgørehedsarrangementer og foredrag. Hvor gerne jeg end ville, så kan jeg ikke huske dem alle."

"Jeg har desværre meget dårligt tid... Jeg skal besøge to børnehjem her i eftermiddag."

"Jeg håber vi kan fortsætte denne samtale på et andet tidspunkt. Lad os spise frokost sammen en dag!"

Ung republikaner replikker:

"Vil De ikke have et badge hr. betjent? Eller måske en slikkepind til børnene? Larsons valgprogram er specielt rettet mod børnenes velfærd og uddannelse, da de er denne nations fremtid! Vote for Larson - we care!"

Lærer replikker:

"Hun er sikkert bare bukket under for presset, som de fleste andre forkælede rigmandsbørn der tror de kan bluffe sig til en doktorgrad. Hvis De spørger mig, så står hun sikkert på en gudsforladt landevej med sin lille tommelfinger i vejret og holder et skilt hvorpå der står "Hollywood!"

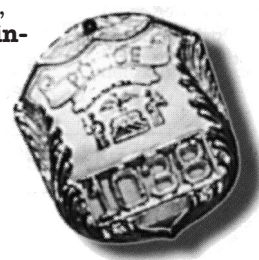
Teenagepige replikker:

"Kidnappet!? Åh, nej! Så var det derfor hun ikke var til forelæsning! Og vi skulle skrive opgave sammen! Min mor slår mig ihjell!"

"Priscilla var altid så sød og stille... Og nu er hun sikkert død og voldtaget og alt muligt! Hulk!!"

Teenagefyrrer replikker:

"Der er altså ikke noget sprut her, hr. betjent. Næh, nej. Ikke engang i punchen!"

Guide replikker:

“Velkommen til denne solbeskinnede tour til de varme lande! Nej da, det er såmænd bare the Big Apples svar på Disneyland og San José, lige midt i Manhattan Bay! Vi vil sejle forbi flere kendte landemærker hvor Frihedsgudinden står som en majestætisk kolos, et symbol på frihed, og overser hele landskabet. Hvor ellers kan man finde den charme, venlighed og stemning som i New York. Med indvielsen af Holiday Island Project i overmorgen, er der ikke længere nogen grund til at tage væk for at opleve sol og varme, også i vinterhalvåret! Denne kunstige tropeø, der opføres af Winslow Construction, sikrer sommer hele året, ved hjælp af solfangere og ultraviolette stråler. En specialdesignet glaskuppel holder vind og vejr ude, og man kan nyde godt af alle øens udendørs aktiviteter, uden at bekymre sig om verden udenfor. Hoteller, Casinoer og forlystelsesparker, tropisk jungleklima, solbeskinnede sandstrande og swimming pools er blot nogle af de ting Holiday Island kan byde på.. Og mens vi passerer en af de store flydeponter der holder øen på plads, skal vi høre et par ord fra vores sponsor, og noget dejlig musik...”

Bygingsleder replikker:

“Gomez? Jo, vi har en Gomez, men ingen Hector Gomez. Jeg tror ikke de er i familie. Vent nu lidt... Jeg synes jeg har hørt navnet før... Jo! Nu har jeg det! Det var ham Winslow Construction købte krandede af for et års tid siden. Hector Gomez! Han var mellemmand for ham der Vargas. Vent lidt, jeg tror vi har hans kort et sted...”

“Larson? Jo, han støtter jo projektet her! Der er bred politisk opbakning omkring det.

Spor der fører til scene 13:

- En lastbil fra Winslow Constructions kører forbi. På siden er en reklame med palmer og blå himmel - “Winslow Constructions builds Holiday Island - the Tropical Paradise of Tomorrow!”
- AmTek Industries havde jo leveret krandede til Holiday Island Project, husker vi nok.

Scene 13: Holiday Island Project

Winslow Constructions har kontrakten på byggeriet af Holiday Island. En gang i timen sejler en færge rundt om øen, mens en sød kvindelig guide iført hvid kittel og clipboard fortæller om byggeriet og Winslow Konstruktion i begejstret tonefald. Inde på øen, er arbejdere med hjelme ved at opføre bungalows og casinoer, og en række gartnere planter palmer og anlægger springvand. Overalt er der reklameskilte der dækker over bunker af rør, tegl og andet affald.

Man kan blive sat i land, hvis man viser sit skilt, og få lov at tale med bygningslederen, James Novak, der vil tage imod folk iført sikkerhedshjelm og hvid kittel. Han har et clipboard i hånden, så han ser vigtig ud.

Spor der leder til scene 14:

- Amteks ejer, Alfredo Vargas' adresse kan findes i Winslow Constructions' arkiver.
- En af arbejderne har samme bookmaker som Vargas, og ved hvor han bor.

Scene 14: Well look who we have here...

Vargas' adresse er i et pænt kvarter i Brooklyn Heights. Mærkeligt nok står hans navn ikke på døren. En **rar gammel tante, Sophia Knox**, bor i lejligheden, og hun lejer et værelse ud til Vargas - den pæne mand. Mrs. Knox vil byde på **kaffe** og hjemmebagt **citronkage**, og gladeligt fremvise Mr. Vargas' værelse.

Værelset er pænt og sengen redt. En lille **undulat** pipper lystigt i sit bur. Der er ingen nævneværdige spor i værelset, udover en bibel og en kasse med flyveblade - Vote for Larson.

Mrs. Knox replikker:

“Ih, ja, hr. Vargas er sådan en pæn mand. Han arbejder som sælger, ja altså rejsende dørsælger og sådan. Mere kaffe? Ja, han er ikke så meget hjemme. Jeg ved sørme ikke hvor I kan finde ham, men jeg ved, at når han er i byen, spiser han ofte frokost i Chinatown, på denne her restaurant.”

Vargas spiser frokost i **Chinatown**. I restauranten, får man straks øje på Larsons sekretær - mr. Norris! Han sidder med **mælkeskæg** og hagesmæk og er igang med deserten, en banana split. Når Norris får øje på SP'erne spæner han ud ad køkkenindgangen, og vælter en tjener med nudler. Nu går den vilde jagt igennem det store køkken og ud i gyden bagved. Herefter spæner Norris igennem Chinatown (kinesere, grønthandlere, papirlamper, nytårsoptog med drager?) for til sidst at blive fanget af de dedikerede ordenshåndhævere.

“Æd varmt bly, spasser!”

“Kaffepause!”

Norris/Vargas replikker:

“Argh! I fik mig! Ja, jeg er Vargas, eller det vil sige, det er min anden identitet. Jeg sværger, at jeg aldrig ønskede det her! Jeg har intet med kidnappingen at gøre! Jeg er bare stråmand for AmTek Industries. Det er Valdez der står bag det hele! Han planlagde kidnappingen og røverierne! Han er sinndsyg! Han vil lægge pres på senatoren for at få hjælp til sin frihedskamp i sit hjemland, Costa Verde. Udvekslingen var bare en afledningsmanøvre - de ville stjæle nogle papirer på senatorens kontor. Eller plante nogen. Jeg ved det ikke. Jeg sværger, jeg er bare mellemmand! Jeg ved ikke engang, hvor de holder Priscilla fanget! Valdez kontakter altid mig... på mit kontor. Det var ikke mig! Jeg sværger!”

Spør der fører til scene 15:

- Kidnapperne ringer igen, og Romano kan genkende en lyd i baggrunden. Det er lyden fra en splinterny talende pinball variant, som hidtil kun er opstillet et sted; spillehallen “Hours of Fun” på Coney Island.
- Gomez’ lommer lå en hulens bunke poletter til en bestemt slags spilleautomat, der kun findes på Coney Island.
- En luder ved navn Bambi kommer til Booker med oplysninger. Hun har set nogle skumle mexicanere i spillehallen.
- En eks-strømer ved navn Lothario Greenberg har en iskiosk på Coney Island. Han ringer til Easthood, da han mener at have genkendt en skummel mexicaner.

Scene 15: Coney Island

Den skumle mexicaner, **Valdez**, holder **Priscilla** fanget i baglokalet til spillehallen “Hours of Fun” på Coney Island. Coney Island er stort set kun isboder, skydetelte, karusseller, rutsjebaner, spåkoner, rulleskøjtebaner og ballongynger. Der er en tyk lugt af popcorn og affald over stedet. Lydsiden består af lirekasse-musik, skrigende måger, skrigende børn og hvin fra rutsjebanen.

I **spillehallen** kan man luske omkring blandt maskinerne og de små møgunger, og opdage at en krog af den overfyldte larmende spillehal er relativt øde. Her står nogle gamle enarmede tyveknægte, der ikke virker. Bag en af dem (et ordentligt monstrum; husk det er 70’erne) er en diskret dør mærket “**personel only**”. Bag denne dør er et dårligt oplyst **lagerrum** med metalbjælker i loftet og kasser over det hele. Netop som man kan konstatere at kasserne er fulde af våbende eller narkotika, går døren bag SP’erne op og en **fed mexicaner** i hawaii-skjorte kommer ind. Han har solbriller på, og en Slush-Puppie og nogle hotdogs i favnen - man kan lige nå at gemme sig. Mexi’en banker en **hemmelig kode** på en væg og reolen bliver åbnet. Han forsvinder ind i åbningen.

Bag den hemmelige dør er der en flok onde mexicanere, og senatorens datter. Når man brager ind (eller hvad man nu gør) begynder **fire mexi’er** at sprøjte **varmt bly** i den generelle retning. I dækning bag kasser kan SP’erne råbe trusler og skyde mexi’er eller lave helt modige tigerspring henover pinball-maskiner og uskadeliggøre banditterne.

Et **dæmpet skrig** fra den anden ende af lokalet antyder, at stakkels Priscilla er ved at blive ført bort. Skurkene kan flygte over legepladsen, gennem skydeteltet og over rulleskøjtebanen, før de til sidst når frem til en **speedbåd**, som ejeren er lige ved at sejle ud i. De kan også flygte over taget af spillehallen, ned af brandstigen på den modsatte bygning og gennem radiobilerne, før de når frem til båden. Husk, at der er børn med balloner og unge forelskede par med candyfloss overalt. Hvis det lykkes SP’erne at indhente eller blokere vejen for mexi’erne, vil Valdez true med at skyde en eller anden uskyldig eller Priscilla selv, for på den måde at nå frem til båden.

Fyraften

Efter endt arbejdsdag står det dig frit for, at udlevere spor som spillerne har misset, eller simpelthen køre handlingen hurtigt færdig, hvis du synes de er for sløve. De følgende eksempler på detektivernes **privatliv**, har de heller ingen indflydelse på;

Sgt. Booker kommer sent hjem efter at have arbejdet på stationen. Han fodrer sine **katte**, og bliver ringet op af **konen**, der brokker sig over at han ikke bruger mere tid sammen med sine børn. “De har brug for en far, og ligegyldig hvor vigtig du selv synes dit arbejde er, så kan det ikke være vigtigere end dine egne børn!”

Jack Castillo går på et skummelt værtshus for at mødes med **Luigi Mancini**, den kendte **mafioso**. Han modtager sine bestikkelsespenge og bliver klappet på kinden af den fedladne italiener. “Vær du bare en god dreng og pas dig selv, så sker der ikke dine døtre noget. Capiche?”. Castillo drikker sin dårlige samvittighed væk.

Kent Easthood går til **træning** for at arbejde sine aggressioner væk. To “rookies” (der tydeligvis ikke ved hvem han er) provokerer ham, og kun deres lidt ældre ven der kommer imellem, redder dem fra en uge på skadestuen.

Lana Simpson kommer hjem med favnen fuld af indkøbsposer og finder Dave sidende foran TV’et. Ungerne er hundesultne og har splittet hele huset ad. Dave undskylder, at han ikke har fået ryddet op. “Jeg har haft så ondt i ryggen hele dagen. Kan du ikke massere mig lidt? Jeg søger nok det der job i morgen”.

Rusty Canyon er på restaurant med sin kæreste **Jeff**, der er ufølsomt ligeglad med hendes dag på arbejdet. Da han kommer med en spydig kommentar om, at hun nok har fået særbehandling fordi hun er blond, smider hun sin drink i ansigtet på ham og går derfra med oprejst pande. Jeff er mere bekymret for om pletten kan gå af hans slips.

Steve Romano er i byen med en **fræk lille sag**, og han misser ikke chancen, for at intimidere andre bejlere med sit politiskilt. Pigen fniser og hænger på hans arm hele aftenen. Til sidst bliver det for meget, og Steve må opgave at føre en fornuftig samtale med hende, og kører pænt den lidt skuffede pige hjem.

Håndlanger replikker:

"Hola! Que pasa?!"

"Madre de Dios! La Polizia!"

"Nu skal du dø, hombre!"

"Caramba!"

Valdez replikker:

"Nu er du ikke længere så kæphøj hva', Senor politistrømer!"

"Hasta la vista, baby!"

Priscilla replikker:

"Skriiiiiiiiiitig!"

Senator Wilkins replikker:

Priscilla! Gudskelov du er uskadt!"

"Dwight, jeg er skuffet over dig!"

"Jeg skylder jer en undskyldning. I har udført et fremragende stykke politiarbejde! Jeg skal huske at nævne det for kommissæren."

Dwight P. Larson replikker:

"Jamen jeg sværger, Ted! Jeg er uskyldig!"

"Bare tag det roligt folkens! Jeg vender snart tilbage. Det er bare en misforståelse!"

Jakkesæt replikker:

"Jeg vidste der var noget lumpent ved den fyr!"

Rigmandsfrue replikker:

"Thh dog! Den pæne mand! Jeg er chockeret!"

"Var de virkelig i skudkamp! Ih, fortæl noget mere hr. betjent, det er så spændende!"

Follow that boat!

Valdez drøner afsted i en speedbåd, med et bistert ansigtsudtryk og en skrigende teenagepige liggende bag i båden. SP'erne er sikkert hurtige til at jage lystfiskere eller vandcykeludlejere væk fra deres respektive transportmidler, så de hurtigt kan komme i kølvandet. Det kan måske endda lykkes at hoppe på et par vandski og forfølge Valdez på denne dramatiske måde. Der er lagt op til en hæseblæsende jagt henover vandet, med skumsprøjt, skuddueller og masser af spanske fornærmelser fra Valdez. På et tidspunkt løber han tør for krudt (ikke fornærmelser) og de heltemodige SP'er kan nu, akkompagneret af dramatisk funk-musik, forsøge at vædre eller borde den lille speedbåd i høj fart! Priscilla må for enhver pris reddes! Valdez vil glemme alt om styringen, når en strømmer pludselig hopper ombord og begynder at banke hans håndlangere. Han vil trække sin **springkniv** og kæmpe til det sidste. Man kan i sidste øjeblik springe af båden med Priscilla, før speedbåden og Valdez havarerer mod siden af et tankskib, hvilket giver en **flot eksplosion**. Nu er det blot tilbage at blive samlet op af vandet, og sætte kursen mod den forfættede **Holiday Island**.

Spor der fører til scene 16:

☐ Priscilla overhørte Valdez tale i telefon med Larson. Hun ved, at denne er ifærd med at klippe snoren over til åbningssceremonien på Holiday Island i dette øjeblik!

☐ De papirer der er blevet stjålet fra senator Wilkins ligger i Valdez' inderlomme, i en kuvert adresseret til Larson.

Scene 16:
It's the end of the line for you, buster!

Man kan nu sætte kursen mod **åbningssceremonien** på den kunstige tropeø, hvor den **korrupte borgmestercandidat** afsløres, til stor forargelse for borgerskabet. Priscilla vil falde sin far om halsen, og de hårde betjente kan tage imod folkets beherskede jubel.

Epilog

Som solens sidste stråler langsomt bliver et med smoggen over storbyen, vender hverdagens helte tilbage til det usle liv de lever, i en verden fuld af ondskab og korrupsion. I morgen er der atter en dag. Og ondskaben holder aldrig ferie på ... gaden uden nåde!

"Lortejob"

Personal File: Steve Romano

Steve er en kæk ung mand med mod på livet og sit nye job. Steve er netop blevet overført til denne del af New York fra Boise, Idaho. Det siger sig selv, at tingene kører en smule anderledes her, men det skal nok gå! Heldigvis er han jo omgivet af erfarne og dygtige politifolk, der måske nok har nogle lidt sære metoder, men det er jo dem han skal lære af.

Steves far og farfar var begge strømere, og det er Steves drøm at blive lissom dem - forkæmpere for alt hvad der er godt og rigtigt. Steves mor er bekymret, idet faderen døde i tjenesten i en meget ung alder. Hun ser nødtigt det samme overgå Steve, men han skal nok vise hende, at han har hvad der skal til!

Steve tror på en sund sjæl i et sundt legeme. Han træner og jogger, men mest for at møde piger. Han ved hvordan piger har det med fyre i uniform, og derfor huer det ham ikke at skulle være i civil. Steve er til gengæld med på moden, og hører alt det nye disco-musik. Han elsker at gå i byen, og vise sit nye dress frem.

Den sidste sag Steve arbejdede på, var en sag om nogle illegale flygtninge der boede stuvet sammen i en mørk kælder. Steve bryder sig ikke om at blive mindet om, at The United States of America også har sine problemer; forurening, fattigdom og nød, tabere i livets store spil. Der er så forfærdeligt meget galt. Hvad kan en enkelt mand gøre? Steve er splittet mellem at ville leve livet i overhalingsbanen, med masser af piger, og et indædt ønske om at være retfærdighedens forkæmper. Steve tror på, at den eneste måde man kan gøre noget ved kriminaliteten på, er ved at følge loven til punkt og prikke, og være et lysende eksempel for sine medmenesker. Det er godt der ikke er nogen lov imod at forføre blondiner!

Personal File: Jack Castillo

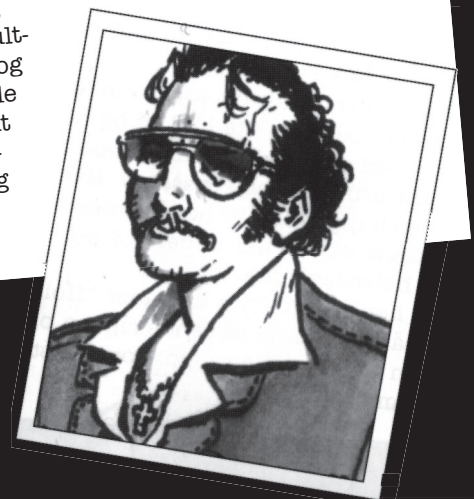
Jack Castillo er en garvet strømer der har prøvet det meste. Han er altid blevet misforstået af de skide bureaukrater der ikke kan forstå at han bare prøver at sætte sig i respekt hos de rødder der terroriserer gaden. Det er fandeme svært at gøre et ordentligt stykke arbejde når man hele tiden skal kigges over skulderen af latterlige omkøplinge der tror de er så smarte, bare fordi de har taget et brevkursus i jura og har fået et slips på!

Castillo lever for sit arbejde, da han ikke kan finde på andre gode grunde til at stå op om morgenen. Det forhindrer ham dog ikke i at brokke sig over det døgnets 24 timer. Han påstår altid, at han helst vil arbejde alene, men i virkeligheden vil han helst have nogen at brokke sig til. Dybest set kan han ikke fordrage nogen af sine kolleger, men de kan heller ikke li' ham så det er s'gu deres problem.

Hvis man skulle bruge et eksempel på en usund livsstil, ville Castillo være en oplagt kandidat. Han ryger og drikker og spiller og snyder. Hans ide om et sundt og nærende morgenmåltid er 2 aspiriner skyllet ned med en kop lunken kaffe. Hans usle lejlighed i Brooklyn er fuld af tomme

dåseøl og falmende minder. Castillo sover på sofaen foran TV'et eller i bilen, når han er for fuld til at køre hjem.

Den sidste sag Castillo arbejdede på var sin egen, da han skulle i retten for at have tævet en eller anden lowlife punk der stod og lænede sig op ad hans bil. Castillo blev suspenderet og punk'en fik en erstatning. Systemet er bundræddent og uretfærdigt. Det har Castillo for længst indset, og det er også derfor han er begyndt at sørge for sig selv. Alle de narkopenge der alligevel bare havner i et eller andet evidence room, og som ingen vil savne - hvorfor skulle de ikke gå direkte til en ærlig, hårdtarbejdende ordenshåndhæver der bare forsøger at leve et anstændigt liv? Og det er s'gu ikke nemt, når man får sulteløn af staten og både skal betale af på bilen, lidt spillegæld, underholdsbidrag og børnepenge!

Stærke Sider:

Med sin drengede charme, kan Steve få åbnet mange døre og skabt en del kontakter. Især med det modsatte køn.

En handlingens mand! Er ikke bange for konfrontationer og fare.

Svage Sider:

Overivrig og uforsigtig. Mangler en god portion sund respekt for modstandere i overtal, skydevåben og andre farlige ting.

Totalt naiv overfor det faktum, at nogle folk er svignagtige løgnere.

Følsomme Sider:

Steve havde engang en hund der hed Spot, fordi det var et gadekryds, men den lignede en golden retriever, og så havde den et plet omkring det ene øje, og den så ud som om den havde fået et sæbeøj, og den var så sød, men en dag kom den til at gå ud på vejen og hørte ikke bilen, fordi den var gammel og ikke hørte så godt mere, og så blev den kørt over og døde i Steves arme, med et sørgeligt udtryk i de store blanke øjne. Han skulle have passet bedre på den, sagde hans forældre, og den dag i dag kan Steve stadig få tårer i øjnene, når han hører country-sangen om Old Yellow.

Replikker:

"Men, skulle vi ikke afhøre ham først?"

"Men, han er jo såret. Skulle vi ikke bringe ham til hospitalet?"

"Men, skulle vi ikke ...

"Jeg er med på, at vi hiver ham ind til afhøring, men vi gør det efter bogen, hører I?"

"Bare tag det roligt, sir. Vi er New Yorker strømere - vi skal nok få ram på dem!"

"Hov, hov! Hvad foregår der her!?"

Udvalgte Evner:

Discodans 65%, Jura 45%, Spæne 70%, Datamatviden 25%, Rullefald 65%, Springe 75%, Kartoffeldyrkning 45%, Spille Følsom 35%

Kampevner:

.38 revolver 45%, Kajeryster 30%, Karatespark 55%, Tackling 45%, Judokast 65%, Mavepuster 50%, Spænde Ben 70%

Stærke Sider:

Fuldstændig upåvirkelig overfor vold og død. Bortset fra lugten, så er det jo bare lissom på TV. Kan virke autoritær og intimiderende når det slår ham.

Svage Sider:

Drikfældig, storryger, korrupt, racistisk, usympatisk og usigneret.

Hader at skrive rapporter. Han sveder uforholdsmæssigt meget, storryger og snakker med sig selv hver gang han bliver tvunget til at sidde bøjet over skrivemaskinen. Hans rapporter afleveres altid mindst 2 dage for sent, elendigt stavet, krøllet og med kaffepletter på.

Følsomme Sider:

I enkelte svage øjeblikke når livet bliver for meget for ham, kan Castillo finde på at sidde og stirre melankolsk på et billede af sine to døtre fra hans første ægteskab. Men kun når ingen ser det. Når han er rigtig deprimeret drikker han som et svin, eller står og hænger ved hegnet til døtrenes skole, indtil han bliver tvangsfjernet.

Replikker:

"Frys, nigger, eller jeg tømmer min revolver i dit grimme fjæs!"

"Nå, man er nok ikke så kæphøj når man er blevet skudt hva'?"

"Hold nu kæft med alt dit lovpis, du giver mig hovedpine!"

"Hej, Chuck. Går du ikke lige ud og henter en kop kaffe, så jeg lige kan få en sludder med vidnet alene. Bare giv dig god tid."

"Det er dit ord mod mit, bøsserøv. Hvem tror du de tror på? En lille lus som dig, eller en højt dekoreret ordenshåndhæver?!"

"Jeg er fraskilt. Jeg har al den tid jeg har lyst til, til at gøre dit liv til et helvedes mareridt."

"Hør nu her knægt; hvis du råber 'Holdt! Polit!' inden du skyder, så når han jo at vende sig om og skyde på dig først! Det er s'gu en unødvendig risiko. Spar på stemmebåndet til du skal afhøre ham!"

Udvalgte Evner:

Gambling 60%, Rullefald 25%, Spæne 20%, Narkoviden 65%, Køre Bil (hasarderet) 70%, Gadeviden 65% Skrive På Maskine 05%

Kampevner:

.38 revolver 55%, Springkniv 30%, Næsestyver 45%, Beskidt Kneb 60%, Armvrid 70%, Los I Sækken 45%

Personal File: Sgt. Booker

Booker er en hård men retfærdig politimand. Han har altid tid til at hjælpe folk i nød. Nogle gange lidt for meget tid, ihvertfald ifølge hans kone. Booker går højt op i sit arbejde, og det eneste der optager ham udover dette, er at passe sine katte og sit fluefiskeri.

Booker er afholdt af alle på stationen, og har fået mange venner og forbundsfæller blandt de svage i samfundet. Folk han har hjulpet kommer tit til ham med oplysninger, og han ved hvor han kan få hjælp hvis han behøver det. Booker behandler alle med samme respekt, da han tror på det er den eneste måde, at unge der er kommet på afveje kan finde tilbage til et godt, anstændigt liv. Han har kun foragt til overs for de af hans kolleger der tvinger folk til at tilstå forbrydelser de ikke har begået, eller bruger unødvendig vold. Men nødvendighed er selvfølgelig et skøn, og Booker stoler på sine kollegers dømmekraft, indtil det modsatte er bevist.

Selvom Booker er separeret, anser han sig stadig som værende et familiemenneske. Ham og hans kone bor bare ikke sammen. Det er mere praktisk på den måde. Hans kone Susan elsker ham stadig, men kunne bare ikke klare at ligge vågen hver nat og tænke på om Booker nu kom hjem i live. Hun tog ungerne Tommy(10) og Annette(13) med sig til et roligere kvarter, hvor hun har startet et nyt liv som butiksassistent. Booker kan ikke se hvorfor hun skal arbejde, når nu han kunne forsørge hele familien, men det er nu engang hendes beslutning, og det respekterer han.

Bookers sidste sag gik ud på at opspore og stoppe nogle onde narko-handlere, der havde pumpet en ung pige fuld af heroin. Bookers egen datter kendte pigen, og det siger sig selv at Booker blev revet lidt med under anholdelsen. Booker skammer sig over at han lod sit temperament løbe af med sig, og reprimanden fra chefen var fuld ud berretiget. Det må ikke ske igen! Hvad man nogle gange glemmer, er at de

usle kryb det er ens job at fange, har en familie og en baggrund. At de er syge i sjælen, fordi det er gået skævt på et tidspunkt i deres opvækst. Det er en alt for nem løsning, blot at pege fingre af systemet og politiledelsen, da de jo også er mennesker og ikke en bureaukratisk størrelse med et overordnet mål. Booker forsøger at opnå retfærdighed på sin egen måde, og tage hver enkelt sag som den kommer. Uden fordomme, fastlåste meninger eller illusioner.

Personal File: Lana Simpson

Lana er en moden kvinde med egne behov og egen karriere. Noget som denne mandsdominerede verden har svært ved at acceptere. En kvinde kan ikke have både familie og et meningsfyldt arbejde, og systemet er konstant ude på at knække dem som prøver. Og på gaden mishandles kvinder som dyr. Lana har svoret aldrig at give op i kampen mod uretfærdigheden. Men det er så pokkers svært! Og når man ingen støtte får hjemmefra er det dobbelt så svært. Hele dagen kæmper Lana mod gadens afskum, og når hun kommer hjem står der to sultne unger og skriger på mad.

Lanas mand er arbejdsløs snedker, og tilbringer hele dagen derhjemme. Lana elsker ham, men har svært ved at forlige sig med, at hun skal minde ham om selv de mindste ting, og gøre alt arbejdet i huset. Dave er en knækket mand, og kan ikke tage sig sammen til noget som helst. Lana forstår ham godt, men ville bare ønske han prø-

vede lidt hårdere!

Lanas sidste sag omhandlede hendes gamle veninde Mary-Lou, der var blevet myrdet. Alt tydede på, at det var hendes retarderede søn Joe der havde gjort det, men Lana vidste bedre. Det viste sig, at stakkels Mary-Lou havde arbejdet som luder for at skaffe penge til et bedre liv for hende og sønnen. Det var hendes alfons der havde slået hende ihjel, da han ville give hende en lærestreg. Sønnen Joe blev hjulpet af en rar dame fra socialforsorgnet, og kom på et dejligt hjem med jævnaldrende.

Stærke Sider:

Faderfigur. Booker udstråler autoritet, og kan tit få unge lømler til at tænke sig om en ekstra gang.

Svage Sider:

Har ofte for travlt med at bekymre sig om andre, til at tage sig af sig selv. Hans to børn er hans et og alt, og hvis noget truer dem, tænker han ikke klart. Irriterende selvretfærdig. Skal altid komme med moralske opstød og velmente prædikener.

Følsomme Sider:

Af og til kan den barske Booker synke ned i melankoli, når han tænker på al den ondskab der er i verden. En verden, som hans børn er tvunget til at vokse op i.

Udvalgte Evner:

Psykologi 55%, Samfundsviden 70%, Være Ung Med De Unge 20%, Køre Bil (pænt) 60%, Spæne 25%, Hitte Spor 65%, Fluefiskeri 85%

Kampevner:

.38 revolver 45%, Proper næve 65%, Håndkantslag 40%, Judokast 45%, Parering 30%, Gevaldigt Gok 35%

Replikker:

"Gør det ikke, sønikke!"

"Det var en meningsløs forbrydelse. Men er alle forbrydelser ikke det? Jeg kan ikke forstå hvad der kan få en mand til at gøre et uskyldigt menneske ondt."

"Kald mig en gammeldags romantiker, men jeg tror på det gode i mennesket - på trods af alt det jeg ser hver dag. Jeg er nødt til det."

"Hvad der er galt? Alting. Kriminaliteten på gaderne, den meningsløse vold, narkoen - rødder der uddeler langsom død til uskyldige børn."

"Vel er systemet ikke perfekt, men det er intet menneske. Lad den der ikke har syndet, kaste den første sten!"

"Hvad tror du dine forældre ville sige, hvis de så dig nu?"

Stærke Sider:

En meget stærk fornemmelse af ansvar og retfærdighed. God til børn.

Svage Sider:

Tager tit en alt for stor byrde på sine skuldre, og bliver frustreret over systemets fejl og mangler. Høster ingen respekt hos ungdomsforbrydere, i særdeleshed sorte. Hun minder alt for meget om en velmenende skolelærer. Dårlig til stress-situationer.

Følsomme Sider:

Lana havde engang en ungdomskærlighed. Han hed Johnny og kørte på motorcykel. Tit tænker Lana på, hvad der mon er blevet af ham, og hvordan hendes liv ville have set ud, hvis hun havde valgt ham istedet for et familieliv med Dave. Men Dave er jo trofast og kærlig, og er det ikke de vigtigste egenskaber hos en mand? Åh, nogle gange blive hun sådan i tvivl om sig selv, sit job, ja hele verden. Er det et godt sted? Findes der godhed og medfølelse? Nyttter det hele noget?

Replikker:

"Vi vil dig jo kun dit eget bedste."

"Holdt, i lovens navn! Stop! Stop så!! Årh, for satan..."

"Kriminalitet er som en flod... Du kan blive ved med at øse vand op, men strømmen er stadig stærk."

"Svar mig helt ærligt; Har jeg taget på?"

Udvalgte Evner:

Førstehjælp 30%, Samfundsviden 65%, Psykologi 55%, Spæne 25%, Køre Bil 55%, Rullefald 05%, Bekymre Sig 80%

Kampevner:

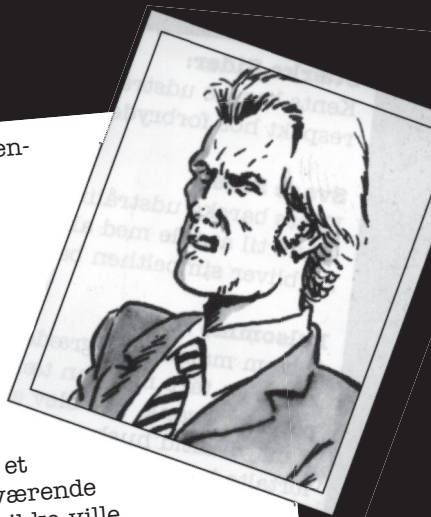
.38 Revolver 35%, Lussing 65%, Judokast 70%, Kuglespark 35%, Armvrid 30%, Slag Med Håndtaske 80%

Personal File: Kent Easthood

Kent Easthood er en ener. Alle gadens afskum frygter og hader ham. Han er hård, benhård. Og han dukker altid op på det forkerte tidspunkt. Gaden oversvømmes af menneskeligt affald, og selvom det er et beskidt job, så skal nogen jo gøre noget ved det. Kent har viet sit liv til at bekæmpe forbrydelse, og beskytte de uskyldige. Selvom ingen jo rigtigt er uskyldige.

Kent lever et sundt, asketisk liv. Alene. Han ønsker ikke at komme alt for tæt på nogen, da alle dem han har været tæt på er kommet til skade. Det er vel et kors man bære, når man er menneskejæger. Kent jogger hver morgen, og træner ofte i politiets gymnastiksal eller skydebane. Altid alene. Han er lidt af en myte på han kan da nyde en hotdog og en kop kaffe som enhver anden. Han anser sig selv som værende en helt almindelig mand, der bare nægter at lade sig knække af et bundråddent system der synes at belønne forbrydere. Alle andre anser Kent som værende en tikkende bombe, en dødsens effektiv hævner som man ikke omgås, men heller ikke ville undvære.

Den sidste sag Kent arbejdede på, var sagen om Lennox Avenue kvæleren, der blev kvalt i sit eget blod efter Kent var færdig med ham. Kent blev suspenderet, men i sidste uge blev han kaldt tilbage på arbejdet for at knalde en psykopatisk voldtægtsmand der hærgede Central Park. Denne gang var der vidner, da Kent blæste hovedet af manden, og han slap for represalier. I stedet fik han en skallet medalje som han kunne smide i skuffen sammen med de andre.

Personal File: Rusty Canyon

Rusty er en frisk pige fra midtvesten, der altid har været lidt forkælet. Men at hun har fået arbejde i politiet, har altså ikke noget at gøre med, at hendes far er offentlig anklager! Rusty har selv klaret ærterne, både på college og senere på politiskolen.

Rusty er glad for sit arbejde, men kan ikke forstå at andres papirarbejde tit havner på hendes skrivebord med mystiske sedler på: "skal renskrives", "skal arkiveres", "laves om" osv. Hendes skrivebord er ellers så rent og pænt - altså hendes halvdel af det. Hendes grønne pergonia er den eneste blomst på hele afdelingen. Selvom ingen regner hende for noget, kan Rusty skam godt regne den ud. Hun er en livsglad pige, der ikke lader sig slå ud af andres surmuleri. Hun er altid hjælpsom og snakkesalig, og hurtig på aftrækkeren.

Rusty deler lejlighed med sin veninde Barbara i Greenwich Village. Barbara er ret vild med Doors og indisk musik, ryger sære cigaretter og tøffer rundt derhjemme i sandaler og farverige silketørklæder. Det siger næsten sig selv at Rustys forældre ikke just er vilde med den indflydelse Barbara har på deres søde pige. Rustys kæreste Jeff, der læser økonomi, er heller ikke glad for at hans kommende

forlovede omgås hippietøser og narkobetjente. Rusty er tvært imod deres forventninger en ansvarsbevidst pige, der altid husker at ringe hjem hvis hun bliver forsinket.

Den sidste sag Rusty arbejdede på, var sagen om Mrs. Millers forsvundne kat. En sag der fik en tragisk ende, da Mr. Friskie (katten) blev fundet i en affaldsspand, frarøvet sit guldhalsbånd og alle ni liv. Mrs. Miller var naturligvis knust, og det var i høj grad Rustys fortjeneste, at hun ikke gik helt i hundene. Rusty har sværet ved at forstå, hvorfor hun altid får sådan nogle fredelige sager, men hun må jo være født heldig.

Hun er ikke blind overfor muligheden af, at det er hendes far der trækker i trådene, for at beskytte sin lille pige, men Rusty er stædig. Hun vil gøre alt for at beholde sit job i storbyen, selvom faderen gerne så hende i en mere harmløs stilling.

Stærke Sider:

Kents barske udstråling sætter ham altid i respekt hos forbryderne.

Svage Sider:

Kents barske udstråling sætter ham ude af stand til at tale med almindelige mennesker. De bliver simpelthen bange for ham!

Følsomme Sider:

Selvom mænd ikke græder, kan Kent næsten knibe en tåre når han tænker på sin døde partner, Frank, der blev skudt i tjenesten. Kent vil altid huske enkens øjne, da han fortalte hende, at Frank var død. Hun bebrejdede aldrig Kent noget, men det gør han selv den dag i dag. Siden dengang har Kent ikke haft en makker, og der kommer aldrig en der kan erstatte Frank, hans bedste og eneste ven. Åh, alle disse minder. Grillfesten, kommisærens afskedsparty, da de fangede den berygtede Queens-morder. Det bliver aldrig det samme uden Frank.

Stærke Sider:

Fuldstændig umulig at gøre deprimeret eller i dårligt humør. I morgen ser alting nok lysere ud, og så kan man starte på en frisk.

Kan charmere sig ind på de fleste hankøns-væsner der har en puls.

Svage Sider:

På grund af sit udseende og livsglade adfærd, bliver Rusty tit mistænkt for at være dum som en dør.

Følsomme sider:

Rusty ville så forfærdeligt gerne have været country-sangerinde, men moderen forbød det (snøft). Af og til kan Rusty drømme sig til en sangkarriere, fans og prisoverrækkelser, hvor hun vil huske at takke sin familie, sin kæreste og alle gutterne på stationen.

Replikker:

"Føler du dig heldig, røvbanan!?"

"Hej, Skiderik! Vend dig om. Jeg skyder ikke folk i ryggen."

"De velmenende skide skrankepaver har overhovedet intet begreb om hvad der sker på gaden!"

"Du kan sagsøge mig alt det du vil, men du kommer til at gøre det fra en hospitalsseng!"

"Jeg er ikke færdig med dig endnu, røvhul. Bliv ved med at kigge dig over skulderen, for der vil jeg være!"

Udvalgte evner:

Køre Bil 75%, Spæne 60%, Hitte Spor 45%, Psykologi 25%, Rullefald 50%, Situationsfornemmelse 10%

Kampevner:

.44 Magnum 85%, Proper Næve 55%, Parering 40%, Kajeryster 60%, Karatespark 35%

Replikker:

"Bare tag det roligt. Ambulancen er på vej. Nu må du være tapper!"

"Undskyld, men der må altså være sket en fejl, for de her papirer kan jeg slet ikke forstå hvad laver på mit bord."

"Han har nok ikke fået særligt meget kærlighed som barn."

"Jeg er altså faktisk fra politiet".

"Okay, drenge! Så smider vi våbnene, og overgiver os pænt til den rare politimand! Ellers får I med mig at bestille!"

Udvalgte Evner:

Strømer Jargon 15%, Spæne 75%, Rullefald 45%, Discodans 55%, Køre Bil 35%, Musikviden 45%, Pep Talk 60%

Kampevner:

.38 revolver 45%, Judokast 75%, Lussing 55%, Karatespark 45%, Håndkantslag 35%, Kuglespark 20, Tåregas Spray 60%